

MẮT CẤP

PHẠM ĐÌNH TRỌNG

Nhà thơ bị mất cấp một bài thơ thì cả thế giới mạng người Việt xôn xao như cả thế giới người Việt bị mất cấp thơ, dồn dập lên tiếng. Cả hệ thống báo chí lề Dân, lề Đảng vào cuộc vụ mất cấp thơ nhỏ nhặt. Những nhà nọ, nhà kia, học giả, học thật xúm vào vụ mất cấp thơ cởn cớn.

Nhân Dân bị mất cấp trắng tay thì chỉ có số ít người đau đớn, xót xa lên tiếng trong lẻ loi, đơn độc, giữa trùng trùng bạo lực hung hãn đàn áp.

Nhân Dân bị đánh cấp mất quyền làm chủ đất nước, quyền làm chủ giang sơn gấm vóc, quyền làm chủ nhà nước. Quyền lực Nhân Dân cũng như Hiến pháp đất nước là những giá trị tối cao của một quốc gia bảo đảm sự lành mạnh, ổn định và bền vững của đất nước thì cả quyền lực Nhân Dân và Hiến pháp đất nước đều bị đánh cấp.

Hiến pháp là văn bản pháp luật nền tảng của luật pháp đất nước. Hiến pháp bảo đảm quyền lực của Nhân Dân được thực thi trong cuộc sống, bảo đảm quyền làm chủ của Nhân Dân với đất nước và xã hội thì Hiến pháp đã trở thành đảng pháp. Chỉ một điều 4 trong các bản Hiến pháp của nhà nước cộng sản Việt Nam đã chuyển giao toàn bộ quyền lực của Nhân Dân cho đảng Cộng sản. Hiến Pháp bị đánh tráo. Quyền lực của Nhân Dân bị đánh cấp.

Nhân Dân mất Hiến pháp, mất quyền lực là mất tất cả. Mất trắng mắt, trắng tay. Mất từ cái riêng đến cái chung. Mất quyền sở hữu mảnh đất hương hỏa của cha ông. Mất những giá trị làm Người. Mất quyền Công Dân. Người Dân vẫn cầm lá phiếu đi bầu cử nhưng chỉ là rô bốt, bầu theo ý quyền lực đã định trước. Đến mất cả quyền làm chủ giang sơn, làm chủ vận mệnh đất nước. Người Dân sống trên mảnh đất của cha ông mình để lại, sống trên mảnh đất mồ hôi xương máu của chính mình gây dựng lên

mà như sống tạm, sống nhờ, được ngày nào biết ngày đó. Người Dân sống trên quê hương đất nước máu thịt của mình có lịch sử oai hùng do cha ông mình và chính năm tháng cuộc đời mình viết lên mà như kẻ lưu vong nơi đất khách quê người.

Gần ngàn tờ báo các loại. Báo giấy. Báo tiếng. Báo hình. Trong đó có hàng trăm tờ báo sống nhờ bằng tiền thuế của Dân. Nhân Dân bị mất đau như vậy, các tờ báo đều làm ngơ.

Hàng trăm ngàn trí thức được học hành trong nước, ngoài nước nhờ tiền thuế của Dân, nhận lương lậu bổng lộc hậu hĩ từ tiền thuế của Dân. Dân bị mất đau như vậy, trí thức ngậm miệng ăn tiền.

Báo chí làm ngơ, trí thức ngậm miệng trước nỗi đau của Nhân Dân, của dân tộc bởi vì chính họ cũng bị mất cắp cái lớn lao, quý giá là quyền tự do báo chí, quyền tự do ngôn luận.

Cái lớn, cái quý của chính mình cũng bị mất cắp mà không kêu được thôi đành la lối những cái mất cắp vật vãnh mà quên đi cái mất cắp không dám kêu!

Phạm Đình Trọng

Nguồn: <https://tiengquehuong.wordpress.com/2015/10/24/mat-cap/>

www.vietnamvanhien.net

vietnamvanhien.net